

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.830 van 30 oktober 2003
in de zaak A. 62.720/VII-20.389.**

In zake : de v.z.w. ONAFHANKELIJKE THUISZORG VLAANDEREN
(O.T.V.),
die woonplaats kiest bij
advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jenatzystraat 13

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. ONAFHANKELIJKE THUISZORG VLAANDEREN (O.T.V.) op 13 maart 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 12 januari 1995 van de Vlaamse minister van financiën en begroting, gezondheidsinstellingen, welzijn en gezin, houdende weigering van subsidiëring en erkenning van de bekwaamheidsattesten van de opleiding voor gezins- en bejaardenhelp(st)ers te Vilvoorde;

Gelet op het arrest nr. 52.345 van 21 maart 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 9 maart 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de verzoekende partij, nadat zij op 22 september 1995 een memorie van wederantwoord had ingediend, op 27 januari 1999 nogmaals een "memorie van wederantwoord" heeft ingediend; dat een dergelijk stuk niet in het procedurereglement is voorzien, zodat het uit de debatten moet worden geweerd;

2. Feitenuiteenzetting

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij is een erkend opleidingscentrum. Op 3 november 1994 deelt zij aan de administratie voor welzijn en gezin mee dat zij op 23 januari 1995 een opleiding gezins- en bejaardenhulp te Vilvoorde zal starten, in samenwerking met de v.z.w. VORMINGSINSTELLING AUTONOME CENTRA (V.I.A.C.).

2.2. In een brief van 9 november 1994 deelt de administratie voor welzijn en gezin een lijst mee van de bescheiden die haar moeten worden overgemaakt. In een brief van 23 november 1994 deelt dezelfde administratie mee dat de v.z.w. V.I.A.C. noch over een erkend opleidingscentrum, noch over een erkende

dienst voor gezins- en bejaardenhulp beschikt, en dat alle beslissingen in verband met de opleiding door de v.z.w. ONAFHANKELIJKE THUISZORG VLAANDEREN dienen te worden getroffen. De verantwoordelijkheid voor de opleiding ligt bij O.T.V., dat echter wel via V.I.A.C. leerkrachten mag aanwerven.

2.3. Op 25 november 1994 ontvangt de administratie voor gezin en welzijn informatie over de vormingscursus, met name de samenstelling van de jury voor de selectieproef, de datum, het uur en de plaats van de bekwaamheidsproef en de samenstelling van de jury voor de deliberatie van de bekwaamheidsproef.

2.4. Met een brief van 9 december 1994 herinnert de administratie voor gezin en welzijn aan haar brief van 23 november 1994.

2.5. Op 20 december 1994 bezorgt de verzoekende partij aan de verwerende partij een afschrift van de overeenkomst tussen de v.z.w. O.T.V. en de v.z.w. V.I.A.C., opgemaakt op 1 oktober 1994.

Deze overeenkomst luidt als volgt :

"Overeenkomst

Tussen

O.T.V. Willebroek Dendermondsesteenweg 72 Willebroek 2830

vertegenwoordigd door de heer W. LEEMANS

enerzijds

en

V.I.A.C. OPLEIDINGSCENTRUM Kroonstraat 1 te 1750 Lennik en

vertegenwoordigd door de heer E. VAN VAERENBERGH,

Voorzitter

anderzijds

werd overeengekomen het volgende :

Art. 1. Deze overeenkomst heeft tot voorwerp : de samenwerking tussen O.T.V. Willebroek en V.I.A.C. opleidingscentrum Lennik te regelen in het kader van de opleiding voor Gezins- en Bejaardenhelp(st)ers overeenkomstig de bepalingen van het Besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de diensten voor Gezins- en Bejaardenhulp en van de opleidingscentra voor Gezins- en Bejaardenhelp(st)ers (BS 1 juli 1988) en de algemene richtlijnen van 7 juli bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 1988, hierna kortweg 'de opleiding' genoemd.

Art. 2. V.I.A.C. engageert zich t.o.v. O.T.V. om deze opleiding te verzorgen voor rekening van O.T.V.

V.I.A.C. bekomt als tegenprestatie alle subsidies die hiervoor uitbetaald worden. Alle documenten bestemd voor het Ministerie van Welzijn zullen vertrekken vanuit O.T.V. Willebroek.

Alle overige documenten zullen conform de voorwaarden van de desbetreffende administraties en parastatalen vertrekken vanuit Dilbeek.

Van de documenten die betrekking hebben op de subsidiëring van het opleidingscentrum wordt een dubbel overgemaakt aan O.T.V.

V.I.A.C. zal alle kosten die met de opleiding gepaard gaan nauwgezet faktureren met het oog op de subsidiëring door het Europees Sociaal Fonds. Een dubbel van deze facturen zal aan het einde van de opleidingscyclus overgemaakt worden aan O.T.V.

Art. 3. O.T.V. zal als voorschot op de subsidie van het Ministerie van Welzijn, vanaf de startdag aan V.I.A.C. 10 maandelijks storting van 40.000 frs. betalen voor het einde van de maand na voorlegging van factuur op rekeningnummer 979-3680405-36 van V.I.A.C. v.z.w. : 4 maanden voor de startdag zal V.I.A.C. de promotiecampagne opstarten in samenspraak met O.T.V. De omkaderings- verplaatsings- en promotiekosten die met deze campagne samenhangen zullen maandelijks aan O.T.V. worden gefactureerd ten belope van 15.000 frs./maand.

Art. 4. V.I.A.C. zorgt voor het rekruteren van min. 20 cursisten bij aanvang van de opleiding. De kandidaten worden geselecteerd door de V.D.A.B. in samenspraak met O.T.V.

Art. 5. In het kader van deze overeenkomst worden voor rekening van O.T.V. door V.I.A.C. v.z.w. minimum 12 cursisten opgeleid volgens het opleidingsprogramma in bijlage 1.

Art. 6. V.I.A.C. garandeert dat indien de cursisten met goed gevolg de opleiding beëindigen door de Vlaamse Gemeenschap een gehomologeerd bekwaamheidsattest afgeleverd kan worden indien de groep geslaagden minimum 12 cursisten bedraagt.

Art. 7. V.I.A.C. zorgt voor de leslokalen, het didactisch materiaal en de technische uitrusting inclusief sanitair, warme of koude drankjes, onderhoud en openen en afsluiten van de leslokalen.

Alle leslokalen moeten vooraf goedgekeurd worden door de Administratie van Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

Art. 8. Alle cursisten die wettelijk recht hebben op sociale prestaties, zullen conform de wettelijke beschikkingen vergoed worden.

Art. 9. V.I.A.C. v.z.w. zorgt voor de instructeurs, de stagebegeleiding en de omkadering.

Art. 10. Alle uit de opleiding voortvloeiende educatieve prestaties zijn exclusief voor rekening van V.I.A.C. v.z.w.

Art. 11. De opleiding start op 1 januari 1995 en moet beëindigd zijn voor 31 december 1995.

Aldus opgemaakt te Dilbeek, 1 oktober 1994.

In 2 exemplaren waarvan één voor O.T.V. en één voor V.I.A.C. v.z.w. die erkennen het voor elk van hen bestemd exemplaar inclusief de bijlage 1 ontvangen te hebben";

Met een brief gedateerd 20 december 1994 en ontvangen op 4 januari 1995 deelt de verzoekende partij verdere gevraagde informatie mee.

2.6. Op 23 december 1994 richt de administratie voor gezin en welzijn een brief tot de verzoekende partij waarin gesteld wordt dat de opleiding niet in aanmerking kan komen voor subsidiëring en de opleiding niet de voorziene bekwaamheidsattesten kan afleveren, gezien uit de overeenkomst tussen de verzoekende partij O.T.V. en de v.z.w. V.I.A.C. blijkt dat de v.z.w. V.I.A.C. ook als inrichter van de opleiding optreedt.

2.7. Op 12 januari 1995 richt de Vlaamse minister voor financiën en begroting, gezondheidsinstellingen, welzijn en gezin een brief tot de verzoekende partij waarin de brief van de administratie van gezin en welzijn van 23 december 1994 bekrachtigd wordt. Die brief van 12 januari 1995 is de bestreden beslissing :

"Geachte Heer Voorzitter,

Met dit schrijven wens ik de brief uitgaande van mijn administratie op 23 december 1994 te bekrachtigen. Uit het contract dat afgesloten wordt tussen de v.z.w. ONAFHANKELIJKE THUISZORG VLAANDEREN en de v.z.w. VORMINGSINSTELLING AUTONOME CENTRA kan ik afleiden dat de eerste v.z.w. (O.T.V.) op deze wijze oneigenlijk gebruik maakt van haar erkenning om door de tweede v.z.w. (V.I.A.C.) een opleiding voor gezins- en bejaardenhelp(st)ers te laten organiseren, zonder dat V.I.A.C. hiervoor erkend is of kan zijn. Bijgevolg kan deze opleiding niet gesubsidieerd worden overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 en de latere wijzigingen. Uiteraard kunnen voor deze opleiding dan ook niet de bekwaamheidsattesten afgeleverd worden die voorzien zijn in hogervermelde reglementering.

Uit de overeenkomst opgemaakt tussen O.T.V. en V.I.A.C. naar aanleiding van de voor 1995 geplande opleiding, blijkt duidelijk dat het niet O.T.V. is die een opleiding inricht, maar V.I.A.C. In artikel 2 is immers gesteld dat V.I.A.C. zich t.o.v. O.T.V. engageert om deze opleiding te verzorgen voor rekening van O.T.V. V.I.A.C. bekomt als tegenprestatie alle subsidies die hiervoor uitbetaald worden. Wel wordt in hetzelfde artikel vermeld dat alle documenten bestemd voor het Ministerie van Welzijn zullen vertrekken vanuit O.T.V. Willebroek. Dit is echter duidelijk niet meer het geval voor alle overige documenten die conform de voorwaarden van de desbetreffende administraties en parastatalen, vertrekken vanuit Dilbeek. Hieruit blijkt dat naar het Europees Sociaal Fonds en naar de V.D.A.B. toe V.I.A.C. ook als inrichter van de opleiding kan optreden. Dit wordt mede bevestigd door de clause dat V.I.A.C. alle kosten die met de opleiding zullen gepaard gaan, nauwgezet zal factureren met het oog op de subsidiëring door het Europees Sociaal Fonds.

In artikel 6 wordt gesteld dat V.I.A.C. garandeert dat indien de cursisten met goed gevolg de opleiding beëindigen, door de Vlaamse Gemeenschap een gehomologeerd bekwaamheidsattest afgeleverd kan worden indien de groep geslaagden minimum 12 cursisten bedraagt. Hierbij wens ik op te merken dat er in de hogervermelde reglementering geen enkele band is tussen het aantal geslaagde leerlingen en het bekomen van een bekwaamheidsattest voor de geslaagden. Bovendien bouwt V.I.A.C. hier duidelijk garanties in die deze vereniging niet kan geven, aangezien niet V.I.A.C. maar O.T.V. erkend is als opleidingscentrum.

Uit artikel 9 blijkt dat V.I.A.C. niet alleen de lesgevers levert, maar ook de stagebegeleiding en de omkadering. Een dienst die geen enkele erkenning heeft inzake gezins- en bejaardenhulp zal zorgen voor de begeleiding van 500 uren stage voor een opleidingscentrum dat zelf uiteraard wel beschikt over een dienst voor gezins- en bejaardenhulp, namelijk de v.z.w. ONAFHANKELIJKE THUISZORG VLAANDEREN.

Uit artikel 10 blijkt ten slotte dat alleen V.I.A.C. educatieve prestaties zal kunnen leveren.

Het opleidingsprogramma zelf, waarvan sprake in de overeenkomst, kan niet gecontroleerd worden, aangezien het niet bijgevoegd was.

Rekening houdend met al deze feiten wil ik bevestigen dat de betreffende opleiding inderdaad niet kan leiden tot het afleveren van bekwaamheidsattesten

voor gezins- en bejaardenhelp(st)er, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988, en evenmin gesubsidieerd kan worden.

De administratie zal een nieuw onderzoek instellen naar de gewettigdheid van de erkenning van het opleidingscentrum voor gezins- en bejaardenhelp(st)ers van de v.z.w. ONAFHANKELIJKE THUISZORG VLAANDEREN";

3. Ontvankelijkheid

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord bij wege van exceptie opwerpt dat de beslissing van 27 december 1994 van de raad van bestuur van de verzoekende partij om de voorliggende vordering in te stellen, betrekking had, niet op de bestreden beslissing, die toen nog niet genomen was, maar op de brief van 23 december 1994; dat de verzoekende partij hier in haar memorie van wederantwoord op repliceert dat de bestreden beslissing de brief van 23 december 1994 vervangt, omdat deze brief uitging van een onbevoegde ambtenaar;

Overwegende dat in het auditorsverslag het standpunt van de verzoekende partij wordt gevolgd en de exceptie verworpen; dat de verwerende partij in haar laatste memorie niet meer ingaat op de exceptie, en in het algemeen zelfs stelt dat zij zich aansluit "bij de inhoud van het auditorsverslag"; dat derhalve dient vastgesteld te worden dat zij verzaakt aan haar exceptie;

4. Reglementair kader

Overwegende dat het reglementair kader van de zaak als volgt kan worden geschetst :

De subsidiëring en de erkenning van de bekwaamheidsattesten van de opleiding voor gezins en bejaardenhelp(st)ers werd ten tijde van de bestreden beslissing geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp en van de opleidingscentra voor gezins- en bejaardenhelp(st)ers, laatst gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1994.

Artikel 18 van dit besluit betreft de erkenning van de opleidingscentra en luidde ten tijde van de bestreden beslissing als volgt :

"§ 1. De Minister kan opleidingscentra, die cyclussen voor de opleiding van kandidaat-gezins- en bejaardenhelp(st)ers organiseren, erkennen.

§ 2. Om erkend te worden, moet een opleidingscentrum voor gezins- en bejaardenhelp(st)ers aan volgende voorwaarden voldoen :

1° verbonden zijn aan een erkende dienst voor gezins- en bejaardenhulp of moet de opleiding ingericht worden door de Vlaamse Dienst voor Beroepsopleiding en Arbeidsbemiddeling;

2° opleidingscyclussen inrichten die voldoen aan de normen die als bijlage B zijn opgenomen en aan de geslaagde kandidaten het bekwaamheidsattest van gezins- en bejaardenhelp(st)er afleveren;

3° over personeel beschikken waarvan de bekwaamheid zowel uit zijn diploma's als uit zijn ondervinding blijkt;

De Minister bepaalt de bekwaamheidsgetuigschriften vereist voor het onderwijzen van de opgelegde leerstof.

Het personeel belast met de cursussen huishoudopleiding, zowel als dit belast met het toezicht, dient zich jaarlijks aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen;

4° over de nodige lokalen en materiële uitrusting beschikken om de opleiding in gunstige omstandigheden te laten verlopen;

5° elke opleidingscyclus zal starten met minstens 12 kandidaat-help(st)ers;

6° aan kandidaat-help(st)ers, vrijstelling van vakken en/of stages verlenen indien hij/zij door middel van een door de inrichtende macht afgeleverd getuigschrift aantoon, deze reeds met vrucht te hebben gevolgd en/of vervuld;

7° zich onderwerpen aan de controle ingericht onder de voorwaarden bepaald door de Minister.

§ 3. De Minister kan ten experimentele titel opleidingen erkennen die afwijken van de normen die als bijlage B zijn opgenomen. Aan de geslaagde kandidaten van deze experimentele opleidingen zal tevens het bekwaamheidsattest van gezins- en bejaardenhelp(st)er worden afgeleverd.";

Artikel 23 van dit besluit betreft de subsidiëring en luidde ten tijde van de bestreden beslissing als volgt :

"§ 1. De Minister kan aan de erkende opleidingscentra, verbonden aan een erkende dienst voor gezins- en bejaardenhulp subsidies toekennen voor het inrichten van opleidingscyclussen.

2. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring moeten de opleidingscyclussen voldoen aan de normen die als bijlage B (opleiding gezins- en bejaardenhelp(st)er) zijn opgenomen of moet het een opleiding betreffen die krachtens de bepalingen van artikel 18, § 3, van dit besluit is erkend";

Artikel 22 van dit besluit betreft de aflevering van bekwaamheidsattesten en luidde ten tijde van de bestreden beslissing als volgt :

"Er wordt een bekwaamheidsproef ter aflevering van een bekwaamheidsattest ingericht op het einde van de volledige opleidingscyclus onder controle van een afgevaardigde van de Minister. Deze proef mag over een periode van maximum 5 dagen worden gespreid. Na de bekwaamheidsproef zal een jury, waarin een afgevaardigde van de Minister zetelt, beraadslagen om vast te stellen of de kandidaten al dan niet geslaagd zijn. Deze beraadslaging dient te gebeuren aan de hand van alle examenresultaten en van de stagerapporten";

5. Ten gronde

5.1.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het verzoekschrift een eerste middel als volgt formuleert :

"Schending van de onder IV aangehaalde bepalingen van het decreet van 22 juni 1988

Geen enkele bepaling van het voormelde decreet laat toe te stellen dat eens de erkenning werd verkregen, de verwerende partij, zonder eerst tot de intrekking van die erkenning te hebben besloten, mag beslissen dat zij de bekwaamheidsattesten die zullen worden afgeleverd na een opleidingscyclus niet zal erkennen.

Alle informatie, ook het opleidingsprogramma, werd aan de verwerende partij overgemaakt bij brief van 20 december 1994 zodat de desbetreffende passus in de weigeringsbeslissing feitelijke grondslag mist.";

Overwegende dat met "de onder IV aangehaalde bepalingen" wordt gerefereerd aan de volgende bepalingen uit het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 :

- de artikelen 2 en 18 betreffende de erkenning van de diensten en opleidingscentra voor gezins- en bejaardenhulp(st)ers
- de artikelen 5, § 2, en 19, § 2, betreffende de mogelijkheid van intrekking van de erkenning
- de artikelen 20, 21 en 22 betreffende de voorwaarden waaraan de opleiding moet voldoen
- artikel 23 betreffende de subsidiëring;

5.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt :

"Het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 regelt naast de erkenning en de subsidiëring van diensten voor gezins- en bejaardenhulp, de erkenning en de subsidiëring van opleidingscentra voor gezins- en bejaardenhulp.

Artikel 22, dat over de bekwaamheidsattesten handelt, behoort tot afdeling 1 van hoofdstuk III van dat besluit, die betrekking heeft op de erkenning van opleidingscentra. Indien die bepaling voorziet dat op het einde van een volledige cyclus onder controle van een afgevaardigde van de Minister een bekwaamheidsproef wordt ingericht ter aflevering van een bekwaamheidsattest, wordt ervan uitgegaan dat die opleidingscyclus georganiseerd werd door een erkend opleidingscentrum. Dit, mede gelet op artikel 18, § 2, 2° van hetzelfde besluit, volgens welk een erkend opleidingscentrum zich ten doel stelt opleidingscyclussen in te richten overeenkomstig artikel 23, § 2 van dat besluit.

Waar verzoekster een opleidingscentrum is, dat erkend is overeenkomstig voornoemd besluit van 22 juni 1988, komen de door haar georganiseerde opleidingen in aanmerking voor het afleveren van bekwaamheidsattesten aan de geslaagden voor de voorziene bekwaamheidsproef.

Verzoekster heeft evenwel geenszins de bedoeling de opleidingscyclus, gepland voor 23 januari 1995, zelf te organiseren. Zij heeft middels een overeenkomst met de v.z.w. VORMINGSINSTELLING AUTONOME CENTRA (V.I.A.C.) uit Lennik dd. 1 oktober 1994 die organisatie integraal aan laatstgenoemde vereniging uitbesteed, zoals moge blijken uit de hierna genoemde artikelen van die overeenkomst.

Artikel 2 bepaalt : 'V.I.A.C. engageert zich t.o.v. O.T.V. om deze opleiding te verzorgen voor rekening van O.T.V.

V.I.A.C. bekomt als tegenprestatie alle subsidies die hiervoor uitbetaald worden.

Alle dokumenten die bestemd zijn voor het Ministerie van welzijn zullen vertrekken vanuit O.T.V. Willebroek.

Alle overige dokumenten zullen conform de voorwaarden van de desbetreffende administraties en parastatalen vertrekken vanuit Dilbeek.

Van de dokumenten die betrekking hebben op de subsidiëring van het opleidingscentrum wordt een dubbel overgemaakt aan O.T.V.

V.I.A.C. zal alle kosten die met de opleiding gepaard gaan nauwgezet factureren met het oog op de subsidiëring door het Europees Sociaal Fonds. Een dubbel van deze facturen zal aan het einde van de opleidingscyclus overgemaakt worden aan O.T.V.'.

Volgens artikel 4 zal V.I.A.C. vier maanden vóór de startdag van de opleiding de promotiecampagne opstarten in samenspraak met O.T.V.

Luidens artikel 6 'garandeert V.I.A.C. dat indien de cursisten met goed gevolg de opleiding beëindigen door de Vlaamse Gemeenschap een gehomologeerd bekwaamheidsattest afgeleverd kan worden (...)'.

Volgens artikel 7 zorgt V.I.A.C. voor de leslokalen, het didactisch materieel en de technische uitrusting inclusief sanitair, warme of koude drankjes, onderhoud en openen en afsluiten van de leslokalen.

V.I.A.C. zorgt eveneens voor de instructeurs, de stagebegeleiding en de omkadering (artikel 9).

Alle uit de opleiding voortvloeiende educatieve prestaties zijn exclusief voor rekening van V.I.A.C. (art. 10).

Uit het bovenstaande moge duidelijk blijken dat de opleidingscyclus door verzoekster integraal is uitbesteed aan V.I.A.C., dat niet als opleidingscentrum erkend is. V.I.A.C. zou bijgevolg zelf geen aanspraak kunnen maken op de subsidies bedoeld in artikel 23 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 en voor de door deze vereniging georganiseerde opleidingen zouden bijgevolg geen bekwaamheidsattesten als bedoeld in artikel 22 van dat besluit kunnen worden afgeleverd.

Men kan dus enkel vaststellen dat verzoekster, die als opleidingscentrum erkend is maar zelf geen opleidingscyclus organiseert, subsidies en een recht op bekwaamheidsattesten wil bekomen voor V.I.A.C., dat weliswaar niet als opleidingscentrum erkend is maar wel de opleidingscyclus organiseert. Aldus leidt de handelwijze van verzoekster tot een oneigenlijk aanwenden van subsidies en bekwaamheidsattesten.

Het feit dat verzoekster en de v.z.w. V.I.A.C. dezelfde persoon als voorzitter hebben, nl. de heer E. VAN VAERENBERGH, is aan die handelwijze wellicht niet vreemd.

Waar verzoekster zelf helemaal geen opleidingscyclus organiseert - en dus ook geen cyclus die aan de gestelde voorwaarden voldoet - is het evident dat, met toepassing van artikel 23 van het besluit van 22 juni 1988, de Minister haar geen subsidie kan toekennen. Evenmin kan verzoekster aanspraak maken op de aflevering van bekwaamheidsattesten voor een niet door haar georganiseerde opleidingscyclus.

Het feit dat de erkenning van verzoekster niet werd ingetrokken, zodat verzoekster nog steeds een erkend opleidingscentrum is, doet hieraan geen afbreuk.

Het middel is dus ongegrond.";

5.1.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord nog stelt dat het antwoord van de verwerende partij naast de kwestie is, en dat de nadruk wordt gelegd op het feit dat -in de ogen van de verwerende partij- de opleidingscyclus niet door de verzoekende partij zelf wordt georganiseerd, terwijl deze problematiek aan de orde is in de discussie omtrent het tweede middel;

5.1.1.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie daaraan niets toevoegt;

5.1.2. Overwegende dat artikel 22 van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 bepaalt dat er een bekwaamheidsproef ter aflevering van een bekwaamheidsattest wordt ingericht "op het einde van de volledige opleidingscyclus"; dat het voor zich spreekt dat het een opleidingscyclus moet betreffen die gegeven wordt door een erkend opleidingscentrum, dit wil zeggen een opleidingscentrum erkend in de zin van artikel 18 van dat besluit; dat er anders over oordelen het bedoelde artikel 18 alle betekenis zou ontnemen;

Overwegende dat artikel 23 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 bepaalt dat aan erkende opleidingscentra subsidies kunnen worden toegekend voor het inrichten van opleidingscyclussen;

Overwegende dat derhalve zowel voor het erkennen van de bekwaamheidsattesten als voor het verkrijgen van subsidies is vereist dat de opleidingscyclus voor gezins- en bejaardenhelpsters ingericht en gegeven wordt door een erkend opleidingscentrum;

Overwegende dat uit de overeenkomst die gesloten werd tussen de verzoekende partij en V.I.A.C. overduidelijk blijkt dat V.I.A.C. de opleiding geeft; dat de bepalingen die de verwerende partij aanhaalt in haar memorie van antwoord dit afdoende aantonen; dat vermits V.I.A.C. een niet erkende instelling, de opleiding verzorgt, de verwerende partij terecht van oordeel was "dat de betreffende opleiding inderdaad niet (kan) leiden tot het afleveren van bekwaamheidsattesten voor gezins-

en bejaardenhelp(st)er, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988, en evenmin gesubsidieerd kan worden";

Overwegende dat het feit dat de erkenning van de verzoekende partij op dat ogenblik nog niet was ingetrokken niet terzake doet; dat het eerste middel niet gegrond is;

5.2.1.1. Overwegende dat in het verzoekschrift een tweede middel als volgt wordt uiteengezet :

"2. Schending van artikel 18 par. 2, 2° en 3° van het decreet

Deze bepaling vereist dat het opleidingscentrum moet 'beschikken' over onderwijspersoneel en -infrastructuur.

De verwerende partij verwijt aan verzoekster dat dit personeel ter beschikking wordt gesteld door een andere vereniging, namelijk de v.z.w. V.I.A.C. De term 'beschikken over' kan echter niet als dusdanig worden geïnterpreteerd dat het personeel dat met het onderwijs wordt belast op één of andere manier al dan niet in dienstverband moet staan ten opzichte van de organiserende vereniging. Het volstaat dat dit personeel 'ter beschikking' staat, en kan worden ingezet om het onderricht te verstrekken in het kader van de opleidingscyclus, ongeacht tot welke instelling of vereniging dit onderwijzend personeel behoort.

In casu toont de verwerende partij niet aan dat de omstandigheid dat het onderwijzend personeel ter beschikking wordt gesteld door een andere vereniging (V.I.A.C.) voor gevolg heeft dat het opleidingsprogramma en de inhoud van de vakken en stages en hun begeleiding niet aan de door het decreet gestelde voorwaarden zou voldoen.

Er zijn overigens precedents : op 18 april 1994 bekrachtigde de Raad voor maatschappelijk welzijn van het O.C.M.W. te Halle een gelijkaardige samenwerkingsovereenkomst met V.I.A.C. (Deze) opleidingscyclus gaf qua erkenning en subsidiëring geen aanleiding tot problemen vanwege de verwerende partij.";

5.2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van antwoord hierop repliceert :

"Verzoekster kan bezwaarlijk staande houden dat zij opleidingen organiseert met personeel dat door V.I.A.C. ter beschikking is gesteld. Het is integendeel V.I.A.C. dat voor verzoekster, met eigen personeel, middelen en infrastructuur de voorziene opleidingscyclus integraal zal organiseren en dat daarvoor rechtstreeks (vanuit het Europees Sociaal Fonds) en onrechtstreeks (vanuit de Vlaamse Gemeenschap via O.T.V.) gesubsidieerd wil worden.

In casu kan er bezwaarlijk sprake zijn van het 'ter beschikking stellen' van onderwijzend personeel aan O.T.V. door V.I.A.C.

Anderzijds is de precieze omvang van de samenwerking tussen het O.C.M.W. Halle en V.I.A.C., waarnaar verzoekster verwijst, verwerende partij pas ter kennis gekomen bij de behandeling van het dossier van verzoekster, zodat verzoekster ten onrechte meent dat verwerende partij dergelijke samenwerking had goedgekeurd. Het betrokken contract werd door verwerende partij bij het O.C.M.W. Halle opgevraagd op 22 december 1994 (adm. dossier, stuk nr. 11) en haar bezorgd bij brief van 3 januari 1995 (adm. dossier, stuk nr. 12).

Daarbij mag verzoekster niet verwachten dat, middels het gelijkheidsbeginsel of enig ander algemeen rechtsbeginsel, een elders bestaande onwettige toestand -die verwerende partij overigens onbekend was - ook voor haar zou worden in het leven geroepen. De overheid is immers verplicht haar eigen reglementen na te leven (patere legem quam ipse fecisti).

Overigens kan verzoekster blijkbaar slechts één concreet geval van een dergelijke 'samenwerking' aanwijzen. Op basis van dat ene geval vermocht zij dan ook niet zonder meer te besluiten dat die 'samenwerking' geen aanleiding gaf tot problemen vanwege verwerende partij.

Nu voor de toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988 een zo ver doorgedreven 'samenwerking' als deze tussen verzoekster en V.I.A.C. helemaal niet voor de hand ligt, mocht van verzoekster toch worden verwacht dat zij uit voorzichtigheid en voorzorg, voorafgaandelijk het sluiten van de overeenkomst met voornoemde vereniging, bij verwerende partij zou informeren naar de bestaanbaarheid van die 'samenwerking' met voornoemd besluit. Verzoekster heeft evenwel nagelaten dit te doen.

Het middel is bijgevolg ongegrond.";

5.2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord geen nieuwe argumenten toevoegt;

5.2.1.4. Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie evenmin iets toevoegt;

5.2.2. Overwegende dat uit artikel 18, § 2, van het voormelde besluit van de Vlaamse regering blijkt dat het opleidingscentrum dient te beschikken over personeel en infrastructuur; dat, zo het niet valt uit te sluiten dat derden personeel en infrastructuur ter beschikking van een opleidingscentrum stellen, van dergelijke terbeschikkingstelling in casu geen sprake is, nu uit de overeenkomst tussen de verzoekende partij en V.I.A.C. overduidelijk blijkt dat het opzet erin bestond dat V.I.A.C. zelf, voor rekening van de verzoekende partij, de opleiding zou verzorgen en als tegenprestatie alle subsidies zou ontvangen die hiervoor zouden worden uitbetaald; dat een eventueel onwettig precedent de overheid er niet van ontslaat de bestaande regelgeving toe te passen; dat het tweede middel niet gegrond is;

5.3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel afleidt uit de schending van artikel 26 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988; dat dit middel als volgt wordt weergegeven in het verzoekschrift :

"3. Schending van artikel 26 van het decreet

Deze bepaling legt aan het opleidingscentrum de verplichting op om ten minste twee maanden vooraf de mededeling te doen van de aanvangsdatum van de cursus, de plaats en de datum van de selectieproeven en de samenstelling van de jury. Dit gebeurde door middel van de brieven van 3 en 22 november 1994. Daarnaast moest één maand vooraf het uurrooster en de lijst van de lesgevers worden meegedeeld. Dit gebeurde bij brief van 20 december 1994.

Uit deze gegevens blijkt dat verzoekster deze voorschriften stipt heeft nageleefd. Nochtans verwijt de verwerende partij haar dat zij onvolledige informatie zou hebben verschaft, en wordt dit argument (mede) aangegrepen om de erkenning en de subsidiëring te weigeren.

Er is echter nog meer : in een brief gedateerd op 13 december 1994 liet de VDAB aan verzoekster weten dat zij geen erkenning voor de opleiding kon geven, omdat de verwerende partij die opleiding niet zou hebben goedgekeurd... Op dat ogenblik was de voorafgaande procedure (informatie betreffende cursussen etc.) nog aan de gang en kon de verwerende partij nog geen weigeringsbeslissing nemen, en dus zeker niet aan derden (VDAB) meedelen.";

5.3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord hierop antwoordt :

"Volgens de brief van de administratie van 23 december 1994 waarin de weigering van subsidies en bekwaamheidsattesten aan verzoekster werd meegedeeld, was op die datum het opleidingsprogramma, voorzien in de overeenkomst tussen verzoekster en V.I.A.C., nog niet aan de administratie overgemaakt. Uit het dossier blijkt dat het schrijven van verzoekster dd. 20 december 1994, waarbij dat programma was gevoegd (adm. dossier, stuk nr. 7), pas op 4 januari 1995 bij de Administratie Gezin en Maatschappelijk welzijn is toegekomen.

Doch zelfs indien men ervan uitgaat dat de verstrekte informatie inderdaad volledig was en het aangevoerde middel als gegrond zou kunnen worden beschouwd, dan nog dient men vast te stellen dat dit middel geenszins het voornaamste argument dat verwerende partij heeft aangehaald om de aangevochten weigeringsbeslissing te schragen, poogt te weerleggen, namelijk dat verzoekster niet zelf de opleidingen organiseert, maar die organisatie integraal uitbesteedt aan een niet-erkend opleidingscentrum.

De brief van de VDAB waarnaar verzoekster verwijst, is verwerende partij niet bekend. Waar het geen stuk is dat op één of andere manier heeft bijgedragen tot het nemen van de bestreden beslissing, lijkt het voor de behandeling van deze zaak irrelevant. Wel moge duidelijk zijn dat op 13 december 1994 de geplande opleiding inderdaad niet was goedgekeurd.

Waar de bestreden beslissing voornamelijk gesteund is op het verwijt dat verzoekster de opleidingen niet zelf organiseert, maar die organisatie overlaat aan een niet-erkend opleidingscentrum, mist het middel in dat opzicht relevantie.";

5.3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord nog doet gelden dat de tegenpartij ten onrechte eist dat de overeenkomst met V.I.A.C. diende te worden overgelegd en dat aldus een voorwaarde wordt gesteld die niet voorkomt in de reglementaire bepaling; dat zij eraan toevoegt dat het feit dat de brief van 20 december 1994 pas op 4 januari bij de

administratie toekwam irrelevant is, dat een interne verlofregeling van een openbare dienst geen afbreuk kan doen "aan de in de geldende wetten, decreten en besluiten geregelde procedures m.b.t. het betekenen van ambtelijke stukken, noch aan de werking van een openbare dienst als de post, welke in die procedures een essentiële rol speelt", en dat de bepaling van het besluit een mededeling vereist, doch niet voorschrijft dat die mededeling ook effectief binnen de gestelde termijn bij de verwerende partij moet zijn toegekomen;

5.3.1.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie daaraan niets toevoegt;

5.3.2. Overwegende dat zowel de brief van 23 december 1994 als de bestreden beslissing vermelden :

"Het opleidingsprogramma zelf, waarvan sprake in de overeenkomst, kan niet gecontroleerd worden, aangezien het niet bijgevoegd was ";

dat uit de voormelde brief en beslissing zeer duidelijk blijkt dat het wezenlijke motief van de bestreden beslissing ligt in het feit dat de v.z.w. V.I.A.C., en niet de verzoekende partij, de opleidingen verzorgt en dat het hierboven geciteerde motief slechts een zeer ondergeschikte rol heeft gespeeld bij het nemen van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de kritiek op een niet decisief motief niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing; dat het derde middel niet opgaat;

5.4.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het verzoekschrift een vierde middel als volgt uiteenzet :

"4. Schending van het vertrouwensbeginsel

In de onder III. geciteerde brief van 22 november 1994 stelde de met het dossier belaste ambtenaar dat het verzoekster wel vrij stond om via V.I.A.C. de leerkrachten voor de opleiding aan te werven, mits de verantwoordelijkheid voor de opleiding bij verzoekster zou liggen.

Deze vereniging (v.z.w. VORMINGSINSTELLING AUTONOME CENTRA) organiseert reeds, zoals gezegd, identieke vormingscursussen in samenwerking met het O.C.M.W. van de Stad Halle, zonder dat de verwerende partij hier moeilijkheden over maakte.

Hoewel in casu aan de in de brief van 22 november 1994 gestelde voorwaarde is voldaan, wordt de thans bestreden weigering gegrond op het feit dat de opleiding door personeel van VIAC wordt gegeven.

De verwerende partij kan er niet in slagen aan te tonen dat de verantwoordelijkheid voor de opleiding niet bij verzoekster zou liggen en haalt geen deugdelijke argumenten aan die dergelijke opvatting zouden kunnen steunen.

Het feit dat de subsidiëring wordt aangewend om V.I.A.C. voor deze prestatie te betalen is niet relevant: indien verzoekster over eigen personeel zou beschikken (tijdelijk of vast) zou zij ook de subsidiegelden hebben moeten aanwenden om dit personeel te betalen. De verwerende partij kan bijgevolg niet in redelijkheid stellen dat de subsidies, die dienen om een opleidingscyclus te financieren, oneigenlijk zouden zijn aangewend, vermits daarmee ook in casu de opleiding wordt gefinancierd.

Nu aan verzoekster eerder schriftelijk werd bevestigd dat de opleiding via V.I.A.C. mocht worden georganiseerd, en dit in het verleden ook daadwerkelijk met andere instellingen gebeurde is het rechtmatig vertrouwen van verzoekster verschalkt door de bestreden beslissing die de erkenning en de subsidiëring weigert omwille van het feit dat de opleiding met personeel van V.I.A.C. wordt gegeven.";

5.4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar memorie van antwoord repliceert :

"In haar voormelde brief (adm. dossier, stuk nr. 4) stelt de administratie :

'Met dit schrijven wens ik te benadrukken dat het opleidingscentrum O.T.V. is en dat alle beslissingen i.v.m. de opleiding door O.T.V. dienen te worden getroffen. (...). Het staat het opleidingscentrum echter wel vrij om via V.I.A.C. bijvoorbeeld de leerkrachten voor de opleiding aan te werven. De verantwoordelijkheid voor de opleiding ligt evenwel bij O.T.V., aangezien V.I.A.C. noch over een erkend opleidingscentrum (...) beschikt.'

Uit die brief blijkt dat verzoekster via V.I.A.C. onderwijzend personeel mocht recruterende, doch dat zij zelf diende in te staan voor de organisatie van de opleidingen.

Die brief heeft verzoekster hoegenaamd geen toelating gegeven om gans de organisatie van een opleidingscyclus aan het niet-erkende opleidingscentrum V.I.A.C. toe te vertrouwen.

Op die brief kon zij zich dan ook redelijkerwijze niet vertrouwen om, zagezegd met goedkeuring van verwerende partij, de gehele organisatie aan V.I.A.C. uit te besteden.

Zoals hoger sub C. 2 gesteld, is de reële draagwijdte van de samenwerking tussen het O.C.M.W. Halle en V.I.A.C. aan verwerende partij pas bekend sinds begin januari 1995. Verzoekster gaat er dan ook ten onrechte van uit als zou verwerende partij die samenwerking hebben goedgekeurd.

Verwerende partij verwijst voor het overige naar de argumenten die zij in dat verband onder punt C. 2 heeft naar voor gebracht.

Het middel is bijgevolg ongegrond.";

5.4.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord de argumentatie uit het verzoekschrift herneemt;

5.4.1.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog toevoegt dat zij pas begin januari 1995 kennis had gekregen van de overeenkomst tussen het O.C.M.W. van Halle en de v.z.w. V.I.A.C. en dat de verzoekende partij

er dan ook ten onrechte van uitgaat dat de verwerende partij de samenwerking die in de overeenkomst wordt geregeld, zou hebben goedgekeurd;

5.4.2. Overwegende dat de brief van 23 november 1994 van de administratie aan de verzoekende partij in duidelijke bewoordingen benadrukt dat de verantwoordelijkheid voor de opleiding bij de verzoekende partij dient te liggen, dat alle beslissingen betreffende de opleiding door O.T.V. dienen te worden getroffen en dat de correspondentie en de telefonische contacten over de opleiding dienen te gebeuren tussen de administratie en O.T.V., zonder tussenkomst van V.I.A.C.; dat niet valt in te zien hoe de zinsnede in diezelfde brief "Het staat het opleidingscentrum wel vrij om via V.I.A.C. bijvoorbeeld de leerkrachten voor de opleiding aan te werven" de verzoekende partij ook maar enigszins zou hebben kunnen misleiden nopens de eis dat de verantwoordelijkheid voor de opleiding bij haar diende te liggen;

Overwegende dat ook in de brief van 9 december 1994 de verwerende partij aan de verzoekende partij heeft benadrukt dat de opleiding voor gezins- en bejaardenhelp(st)ers "door uw vereniging, zijnde het erkende opleidingscentrum, moet worden georganiseerd en niet door V.I.A.C.";

Overwegende dat, in de mate dat de verzoekende partij refereert aan een mogelijke samenwerking tussen het O.C.M.W. van Halle en V.I.A.C., dit argument reeds werd beantwoord bij de bespreking van het tweede middel; dat het middel niet gegrond is;

5.5.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een vijfde middel afleidt uit de schending van artikel 23 van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988; dat zij dit middel als volgt formuleert :

"Schending van artikel 23 van het decreet en de daarbijhorende door de verwerende partij gegeven toelichting.

Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet de cyclus voldoen aan de normen gesteld in bijlage B van de toelichting.

De door verzoekster, in samenwerking met V.I.A.C., georganiseerde opleidingscyclus voldoet aan deze normen inzake onderricht, stage en indeling van de lessenreeksen, zodat de verwerende partij ten onrechte de subsidiëring weigert.

De argumentatie dat de verwerende partij telkens discretionair zou mogen beslissen of een opleiding, die aan de voorwaarden voldoet, ten gevolge van het gebruik van het woordje 'kan', voor subsidiëring in aanmerking zou komen kan niet zonder meer staande worden gehouden. Die discretionaire bevoegdheid wordt immers begrensd door het verbod van willekeurig overheidsoptreden

enerzijds en door de in artikel 24 van de Grondwet voorziene gelijkheid van alle onderwijsinstellingen anderzijds.";

5.5.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord hierop in essentie antwoordt dat het voormelde artikel 23 de Minister toelaat te verifiëren of een opleiding volgens de bepalingen van het voormelde besluit van 22 juni 1988 wordt georganiseerd alvorens subsidies toe te kennen en dat de Minister in casu geen subsidies kon verlenen omdat, enerzijds, de verzoekende partij geen recht kan laten gelden op subsidies voor opleidingen die ze niet organiseert en, anderzijds, een niet erkend centrum geen recht heeft op subsidiëring, ook al zou het opleidingen organiseren;

5.5.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord hierop repliceert dat de tegenpartij naast de kwestie antwoordt "door eens te meer in de verf te zetten dat verzoekster de opleidingscyclus niet zelf zou organiseren, terwijl dit aspect van de zaak reeds aan bod kwam in het tweede middel";

5.5.1.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie herhaalt wat reeds in de memorie van antwoord werd vermeld;

5.5.2. Overwegende dat de bestreden beslissing niet steunt op de vaststelling dat de cyclus van de opleiding waarvoor subsidies worden gevraagd niet zou voldoen aan de normen gesteld in bijlage B van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juni 1988, maar wel op de vaststelling dat de opleiding door V.I.A.C., een niet als opleidingscentrum erkende v.z.w., en niet door de verzoekende partij, wordt georganiseerd; dat de stelling van de verzoekende partij derhalve niet relevant is; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.